

85

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 września 1980 r.

w sprawie zapobiegania szerzeniu zakaźnych schorzeń jelitowych przez nosicieli.

Na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 50, poz. 279, z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i z 1974 r. Nr 47, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Badania na nosicielstwo mają na celu ustalenie, czy w ustroju osoby badanej lub w jej wydalinach i wydzielinach znajdują się zarazki schorzeń jelitowych.

2. Badanie na nosicielstwo przeprowadza stacja sanitarno-epidemiologiczna właściwa ze względu na miejsce zamieszkania osoby podlegającej badaniu, a jeżeli badanie takie wymagane jest ze względu na rodzaj wykonywanej pracy, może je także przeprowadzić stacja sanitarno-epidemiologiczna właściwa ze względu na miejsce pracy tej osoby.

3. Użyte w rozporządzeniu określenie „zarazki schorzeń jelitowych” oznacza pałeczki duru brzuszego, durów rzekomych A, B i C, inne chorobotwórcze pałeczki Salmonella odzwierzęcego pochodzenia oraz pałeczki czerwonki.

§ 2. 1. Nosiciele są obowiązani:

- 1) poddawać się badaniom na nosicielstwo w terminach i w sposób wskazany przez właściwego terenowego (portowego) inspektora sanitarnego,
- 2) przestrzegać zasad higieny, ustalonych przez właściwego terenowego (portowego) inspektora sanitarnego,
- 3) zawiadamiać właściwego terenowego (portowego) inspektora sanitarnego o każdej zmianie miejsca zamieszkania lub zatrudnienia.

2. Obowiązki określone w ust. 1 dotyczą również osób podejrzanych o nosicielstwo, które:

- 1) przeszły chorobę wywołaną zarazkami schorzenia jelitowego lub
- 2) stykały się z chorym dotkniętym schorzeniem określonym w pkt 1 lub z bezpośrednim otoczeniem chorego.

3. Terenowi (portowi) inspektorzy sanitarni prowadzą rejestr nosicieli zamieszkałych na obszarze działania danego inspektora.

§ 3. 1. Nosicielom będącym pracownikami nie wolno wykonywać zajęć:

- 1) wymagających bezpośredniego stykania się z nie opakowanymi artykułami żywności przy wyrobie środków spożywczych, ich przerobie, pakowaniu, przechowywaniu, obrocie, przewozie oraz przygotowywaniu do spożycia, jak również przy myciu oraz przygotowywaniu naczyń i pojemników przeznaczonych na żywność,
- 2) przy udoju i rozlewaniu mleka, wyrobie i przerobie przetworów mlecznych oraz wyrobów mięsnych i rybnych, a także przy ich przechowywaniu, przewozie i obrocie — w gospodarstwach rolnych będących w zarządzie jednostek państwowych, rolniczych spółdzielni produkcyjnych i innych spółdzielni,

3) wymagających bezpośredniego stykania się ze zbiornikami wody, urządzeniami do oczyszczania wody i punktami rozdzielczymi wody w zakładach zaopatrujących ludność w wodę do picia i na potrzeby gospodarcze oraz w zakładach przemysłowych mających własne ujęcia wody przeznaczonej do picia i na potrzeby gospodarcze,

4) wymagających bezpośredniego kontaktu z dziećmi w wieku do lat 6 w zakładach opiekuńczych, wychowawczych, leczniczych oraz innych zakładach przeznaczonych dla niemowląt i dzieci,

5) stewardów na słątkach powietrznych i wodnych,

6) przy obsłudze wagonów restauracyjnych, barowych i sypialnych oraz wagonów-chłodni przeznaczonych do przewozu nie pakowanych artykułów żywności,

7) wymagających bezpośredniego stykania się z lodem sztucznym używanym do celów spożywczych — w wytwórniach takiego lodu.

2. Przy zajęciach określonych w ust. 1 nie wolno zatrudniać osób, które nie poddały się badaniom na nosicielstwo.

3. Wojewódzki inspektor sanitarny może zezwolić nosicielowi na wykonywanie zajęć określonych w ust. 1, jeżeli sposób i warunki wykonywania tych zajęć przez nosiciela nie grożą niebezpieczeństwem szerzenia schorzenia jelitowego.

§ 4. 1. Nosiciele zarazków duru brzuszego i durów rzekomych A, B i C nie mogą być przyjmowani do szkół kształcących:

- 1) pracowników przemysłu i handlu spożywczego lub gastronomicznego,
- 2) opiekunki dziecięce, wychowawczynie przedszkoli i innych fachowych pracowników zakładów przeznaczonych dla niemowląt i dzieci w wieku przedszkolnym,
- 3) położne.

2. Kandydaci do szkół określonych w ust. 1, obowiązani są poddać się badaniom na nosicielstwo.

§ 5. Badania na nosicielstwo przeprowadza się z uwzględnieniem szczegółowych wskazań lekarskich, zawartych w instrukcji ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 6. 1. Odpowiednio udokumentowane wyniki badań na nosicielstwo są ważne na terenie całego kraju. Przy zmianie pracy nie wymaga się przeprowadzania powtórnych badań.

2. Właściwa stacja sanitarno-epidemiologiczna wpisuje wyniki badań na nosicielstwo osób wykonujących zajęcia określone w § 3 ust. 1 do pracowniczej księżeczki zdrowia w celach sanitarno-epidemiologicznych.

§ 7. Zakład pracy, w którym są wykonywane zajęcia określone w § 3 ust. 1, jest obowiązany:

- 1) ustalić wykaz tych zajęć i przedstawić go do zatwierdzenia właściwemu terenowemu (portowemu) inspektorowi sanitarnemu,
- 2) okazywać organom nadzoru sanitarnego dokumenty dotyczące badań na nosicielstwo pracowników zakładu pracy.

§ 8. Terenowy (portowy) inspektor sanitarny może za zgodą wojewódzkiego inspektora sanitarnego zarządzić przeprowadzenie na określonym obszarze badania na nosicielstwo osób nie wymienionych w rozporządzeniu, jeżeli jest to konieczne ze względów epidemiologicznych.

§ 9. Stacja sanitarno-epidemiologiczna przeprowadzająca badania na nosicielstwo jest obowiązana, na żądanie osoby badanej, wydać zaświadczenie stwierdzające datę zgłoszenia się na badanie i czas przeznaczony na badanie — w celu przedstawienia w zakładzie pracy.

§ 10. 1. Jeżeli badania na nosicielstwo nie mogą być przeprowadzone poza godzinami pracy, a także w razie konieczności przejazdu w tym celu do innej miejscowości, pracownikowi przysługuje zwrot utraconego wynagrodzenia oraz zwrot kosztów podróży według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych na obszarze kraju.

2. Nosicielom oraz osobom określonym w § 2 ust. 2, nie będącym pracownikami, skierowanym na badanie na

nosicielstwo przez inspektora sanitarnego, przysługuje w razie przeprowadzania badań poza miejscem zamieszkania lub miejscem pracy zwrot kosztów przejazdu według zasad dotyczących zwracania ubezpieczonym kosztów przejazdu do zakładów leczniczych.

§ 11. Korespondencja i inne informacje w sprawach dotyczących nosicieli i badań na nosicielstwo mają charakter poufny.

§ 12. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do osób wykonujących zajęcia określone w § 3 ust. 1 w charakterze uczniów szkół zawodowych odbywających praktyczną naukę zawodu w zakładach pracy lub warsztatach szkolnych, członków spółdzielni pracy oraz rolniczych spółdzielni produkcyjnych, a także do rzemieślników i innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 29 sierpnia 1958 r. w sprawie zapobiegania szerzeniu zakaźnych schorzeń jelitowych przez ich nosicieli (Dz. U. Nr 56, poz. 277).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Śliwiński*

86

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 października 1980 r.

w sprawie bezpłatnego zaopatrzenia w leki pracowników służby zdrowia i opieki społecznej.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327 i 334, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej lub nadzorowanych przez tego ministra przysługuje bezpłatne zaopatrzenie w leki.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy leków gotowych wprowadzonych do obrotu w aptekach wyznaczonych do sprzedaży i skupu leków zagranicznych.

§ 2. Podstawą do bezpłatnego otrzymywania z aptek otwartych leków są odpowiednie recepty wystawione przez lekarzy, lekarzy dentyistów, starszych felczerów i felczerów zakładów społecznych służby zdrowia z adnotacją „Bezpłatnie — służba zdrowia”.

§ 3. 1. Dowodem stwierdzającym posiadanie uprawnień, o których mowa w § 1 ust. 1, jest legitymacja ubezpieczeniowa opatrzona adnotacją w brzmieniu: „Służba zdrowia”.

2. Adnotacje w legitymacjach ubezpieczeniowych dokonywane są przez zakłady pracy.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1980 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Śliwiński*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 1193-13/80,

Cena 8,00 zł